1942 Yılının En Modern ÇOCUK Gazetesi

AFACAN

7 1/2 Kuruş

Perşenbe günleri çıkarılır

Yıl 10 - 14 Birinci Teşrin 1942 - Sayı 12

134

GELECEKTE NELER OLACAK ?

Yazan: Wells

Çeviren: Vahdet Gültekin

— Geçen sayıdan devam —

— Peki harp halinde olan bir memlekete bu şekilde, gelinemiyeceğini bilmiyor muydunuz?

— Biliyordum. Fakat bunlar eski devletlerin kanunlarında böyle idi. Memleketlerin hepsi bugün birer harabe halindedir. Bizim sulh diyarımızda ise yeni bir medeniyet canlanmaktadır ve orada harp yoktur ki harp kanunları olsun. Ben de bizim kanunlarımıza uyarak tayyareme atladığım gibi, canım istediği için, kalktım buraya geldim... Eskiden ben de buralarda oturduğum için, yerimi, yurdumu görmem tabiî hoş bir şey olacaktı. Fakat ne yazık ki her şeyin yerinde yeller esiyor...

O konuştukça Rudolf kendisini şüpheli bir bakışla süzüyordu. Tayyarecinin söylediklerine inanmıyor, onun bir casus olmasından korkuyordu. Tekrar sordu:

— Hangi millettensin? Sizin memleket nerededir ve adı nedir?

— Adı, şimdiki halde, yok. İsterseniz «Hava Adamları Ülkesi» deyin. Biz hepimiz kanatlı insanlarız. Memleketimizde insan kadar tayyare var. Sonra, tayyarelerimiz son derece süratlidir de. Meselâ bakın, ben dün Basradan, tayyare meydanımızdan kalktım. Akşam Marsilyada idim. Geceyi oradaki harap bir hangarda geçirdim. Bugün de buradayım...

Rudolf şimdi karşısındakine medenî bir memleketin gıptaya değer bir ferdi olarak bakıyor ve kendisini bu adamdan daha geri hissetmiye başlıyordu. Demek ki yer yüzünde eski medeniyeti devam ettirebilen bir millet kalmıştı? O halde, şimdi dünyaya bunlar hâkim olacaklardı? Kendisi burada binbir yoksulluk içinde tayyare yaptırmıya, benzin buldurmıya çalışırken öbür tarafta çoktan kurulmuş bir medeniyetin kocaman pervaneleri dön duruyordu...

— Siz memleketinizde ne yaparsın diye sordu.

— Sulh ve sükûn içinde yaşarız, ti retle meşgul oluruz...

Bu son sözler Rudolfun gözlerini bir bire bir fikrin şimşeği ile aydınlatmıştı

— Ticaret mi dediniz?

— Evet.

— Cephane ticareti yapıyor musun

Cabal başını kaldırdı:

— O bizim işimiz değildir.

— Peki, benzin satmaz mısınız?

— Harp gayesine kullanılacağını b sek benzin de satmayız.

Rudolf biran durdu. Zihninde m bir düşünce ile meşgul olduğu anlaşıl du. Sonra gözleri bir şeytanlık düşü gibi, parıldadı ve masanın üzerine a rak:

— Bana bakın, hava adamlarının messili bay, dedi. Açık konuşalım v ziyeti olduğu gibi görmiye çalışalım burada bizim elimizde bulunduğunuz mem biliyor musunuz? Gerek siz, tayyareniz elimizdesiniz ve biz mü etmedikçe bir yere gidemezsiniz. için, sizinle dostça konuşacak ve a cak olursak herhalde daha iyi olur

John Cabal, Rudolfun fena düşün olduğunu anlamıştı O da aynı ş bir kurnazlık düşünmek ihtiyacını ve:

— Anlıyorum, dedi. Fakat benim best kalmam sizin için de faydalı ol Beni bırakırsanız gider size tayyare tiririm...

Fakat Rudolf daha kurnazdı:

— Sizin gitmenize lüzum yok, de burada memleketinizin bir ticaret m sili olarak kalırsınız. Biz de, sizin t reyi kullanabilecek adamlar var, y ğil. Onlardan biri sizin memlekete oradakilere sizin bir mektubunuzu rür ve tayyareleri alarak gelir. Ma

mız, havalarda tekrar tayyarelerimizi uçurtmak ve bunlarla düşmanımızı tamamile yenerek şerefli bir sulh yapmak.

Rudolf bu sözleri söylerken yardımcısı Burton'a bakıyordu. Burton, onun sözlerini tasdik eder gibi bir işaret yaptı.

Cabal gözlerini masanın üzerine dikerek:

— Güzel bir arzu, dedi. Fakat 30 senedir milletler hep böyle «şerefli bir sulh» yapmak için muharebeye devam etmediler mi? Ben o zamanlar daha pek gençtim ve o sözleri sık sık işitirdim. Bugün harp, muharebe edenlerin halsiz ve takatsiz kesilerek meydandan çekilmeleri üzerine durmuştur. Siz elinize tayyare geçirip havalardan ateş yağdırmağa başlayınca yeryüzü yine cehenneme dönecek. Korkarım bu sefer bizim sulh tayyareleri ile karşılaşacaksınız. Onların, kendilerine ilk silâh çekene karşı kullanılmak üzere topları, tüfekleri de var. Bunu unutmayın...

Rudolf, karşısında meydan okur gibi konuşan bu adamın sözlerile tekrar hiddetleniverdi. Fakat kuvvetli ve bilhassa elinde tayyare bulunan bir memleketin mümessili ile bozuşmaktansa anlaşmanın kendisi için daha çok faydalı olacağını düşünerek sinirlerine hâkim oldu.

İşi alaya boğarak:

— Durun, acele etmeyin, dedi. Memle-

ketlerimiz arasında harp olmadan evvel anlaşma olacak. Fakat bunun için, sizin söyliyeceklerime itaat etmeniz lâzım. Elimizde bulunduğunuzu tekrara lüzum görmüyorum....

Cabal gülümsedi ve bunda biraz da alay vardı:

— Zarar edecek olan sizsiniz, dedi. Milletim, benim akıllı hareket ettiğime emindir. Geri dönmediğimi görünce burada esir edildiğimi anlar ve sizin topraklarınızın üzerine yüzlerce tayyare gönderir. Sizin de istediğiniz tayyare amma, herhalde bu şekilde gelecek tayyarelerden değil...

Rudolf tehdit sırasının kendine geldiğini anlamıştı:

— Gelsinler, dedi. Sizi bulamazlar ki!

Onun bu sözlerinde bir ölüm tehdidi seziliyordu. Fakat John Cabal soğukkanlılığını kaybetmedi, aynı alaylı gülüşü ile:

— Zarar yok, dedi. Sizi bulurlar ya!

Bu şekilde daha fazla konuşmalarına imkân yoktu. Rudolf, yabancı tayyareciyi yola getiremiyeceğini anlamıştı. Sözü kestirip attı:

— Daha var —

ŞEYTAN UÇMAN

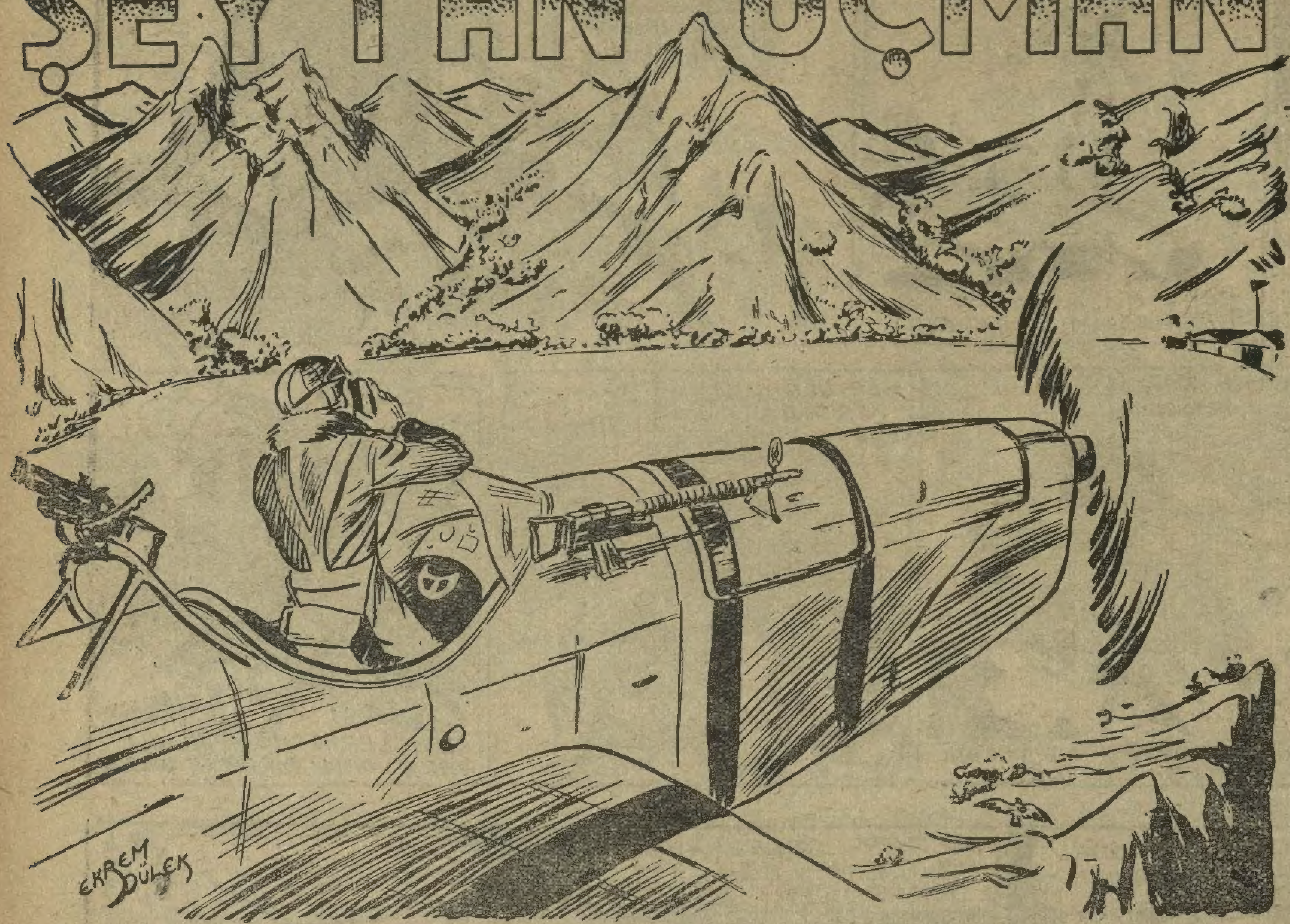

Düşman ülkesine akın yapan filonun dönüp gelmesi zamanı çoktan geçmişti. Hâlâ bir haber yoktu.

Hava komutanı, telsiz memurlarının gözcülerin başından biran ayrılmıyor:

— Ne var? Bir haber var mı? Daha hiç bir haber çıkmadı mı? diye soruyor, sonra kendi kendine söyleniyordu:

— Ne oldu acaba bunlara? Sakın başlarına bir felâket gelmiş olmasın?

Komutan sözlerini burada kesti. Çünkü keskin bir selâm çakan bu ateş gibi delikanlının selâmını aldıktan sonra gülümsiyerek:

— Sana iş düştü, oğlum, dedi.

Teğmen, hiçbir şey sormadan, her emri yerine getirmiye hazır bir tavırla:

— Emredin, komutanım, diye cevap verdi.

Komutan kendisi oturup ona da karşısında yer göstererek söze başladı:

— Dün, düşmanın uçak alanlarını bombardıman etmek üzere on dört kişilik bir filo göndermiştik, biliyorsun değil mi?

— Evet, komutanım.

— Bu filonun gideceği yer, yapacağı bombardıman ve döneceği yol hesaplı idi ve bu hesaba göre, uçmanlarımızın şimdiye kadar buraya dönmeleri lâzımdı.

Komutan, sözlerinin burasında tekrar saatine baktı ve ilâve etti:

— Saat bu sabah yediyi çeyrek geçe burada olmaları lâzımdı. Halbuki şimdi saat yediyi yirmi sekiz geçiyor: On üç dakika geciktiler. Bir filonun ancak bir iki dakika gecikmesi kabul edilebilir. Fazlası bir felâkete alâmettir. Onun için, ben de bizimkilerin sonucundan korkmıya başladım. Çünkü, yanlarında ancak yaptığımız hesaba göre verilmiş benzin vardı. Bu dakikada benzinlerinin bitmiş olduğu besbelli. O halde, ya şimdi bir yere zorlu iniş yapmış bulunuyorlar, yahut da...

Komutan sözlerini burada kesti. Çünkü bahsetmek istediği ihtimal çok acı bir şeydi. Uçmanların düşman eline geçtiklerini veya hepsinin birden son nefeslerini vermiş bulunduklarını kabul etmek ne acı idi!

Komutan, sözlerini orada kestikten sonra karşısındaki teğmene döndü:

— İşte, dedi, şimdi senden bir şey istiyorum: Gideceksin, düşman toprakları üzerinde bir uçuş yapacaksın ve uçaklarımızın ne olduğunu öğreneceksin. Anladın mı?

— Anladım komutanım.

— Hadi bahtın açık olsun.

Teğmen, komutanının önünde yine keskin bir selâm verip çıkarken üzerine çok mühim ve zor bir vazife almış bulunuyordu. Fakat bu, pek tabiî bir şeydi. Çünkü bu teğmen, bütün hava ordusunda «Şeytan uçman» diye nam almış bir subaydı ve ne zaman zor, içinden çıkılmaz, kimsenin cesaret etmediği bir iş olsa ona verirlerdi. O, âdeta böyle işler için yaratılmış kahraman bir delikanlı idi. Şimdiye kadar az mı zor işlerin içinden çıkmıştı ve «Şeytan uçman» adını yok yere mi kazanmıştı?

***

Cesur teğmen, uçağına binip havalandığı zaman etrafına göz gezdirdi: Göz kesiminde hiçbir leke yoktu. On dört uçaklık filodan bir uçak olsun dönmemişti. Bunlar ne olmuştu? Sonra, uzun zamandanberi zihnini altüst eden bir şey... daha vardı:

Düşmanın sık sık akınları ile karşıla... şıyorlar, fakat o filoların geldiği istika... mette yaptıkları keşif uçuşlarından hiçbi... rinde düşmanın uçak alan ve hangarların... bulamıyorlardı.

Son bombardıman akını da bu maksatl... yapılmış, düşman uçaklarının havalandık... ları yerleri bulup şiddetle bombardıma... edilmiye karar verilmişti.

Acaba o filodaki uçaklar bu hedef... ulaştıktan sonra mı yerlerine dönememiş... lerdi, yoksa dileklerine erişmek için hep... si ayrı ayrı kurban mı gitmişti? Bu d... bilinmiyordu.

«Şeytan uçman» o şeytan gibi zekâsın... kullanıp bu düğümleri çözmiye çalışırke... karşıdan dört uçağın göründüğünü far... etti. Dürbinile baktı ve dudaklarında b... ümitle beliren gülümseyişi birdenbi... söndü: Gelenler düşman uçakları idi. D... mek, onun geldiğini haber almışlar ... karşıcı çıkmışlardı!

Fakat, Şeytan uçmanın hiçbir şeyd... korkusu yoktu. O, dört uçağa karşı t... başına nasıl meydan okuyacağını biliy... du. Bu onun keşfettiği ve muvaffak... duğu bir usuldü: Hepsine birden, ay... zamanda saldırmak. Bunun için yal... iki şey lâzımdı: Soğukkanlı ve iyi bir ... şancı olmak. Çünkü, çokluk olan düşm... nı hem oyalamak, hem ateşinden kurt... mak, hem de ona isabetli ateş yapabilm... için, herşeyden evvel uçakların hepsi... birden nişan alıp, makineli tüfeği sağd... sola bir döndürüşte hepsini birden ta... mak, onların hep bir ağızdan yayacakl... ateşten korkmamak gerekti.

Dört düşman uçağına karşı bir uç... Nasıl karşı koyabilirdi? Bu, gerçekten ... şılacak bir şeydi. Fakat «Şeytan uçma... işte bu şaşılacak ve başkası için olmıyac... şeyi yapacaktı ve yaptı da! Bakın ... sıl:

Düşman tayyareleri evvelâ, dördü b... den ona doğru geliyorlardı Bizim ce... uçman, bunu kendisi için tehlikeli bu... ve onların dördünün birden hedefi olma... tan çıkmanın çaresini aradı. Bunun i... de, birdenbire diklemesine yukarı do... bir manevra yaptı. Düşman uçakları b... denbire şaşırdılar ve akıllarını başlar... topladıkları zaman onlar da burunlar... havaya kaldırarak yükselmiye başladıl... Fakat bu hareketi dördü birden aynı ... manda yapamadılar ve karışıp kimi alt... kimi üstte ayrı ayrı vaziyetler aldılar.

Bir kere bu karışıklık ortaya çıktı ... Şeytan uçman ters yüzüne bir mane... daha yaptı ve düşman uçaklarının ara... na girdi.

Şimdi ötekiler, hedeflerini tamamile ... şırmışlardı. Öyle ki, iyi nişan almac... ateş edecek olurlarsa birbirlerini vu... caklarından korkuyorlar ve avlarının, t... karşılarında iyi bir nişan hedefi olar... yer almasını bekliyorlardı.

Fakat «Şeytan uçman» gerçekten şeyandı. Hiç durur mu? Boyuna tepetaklak uyor, müthiş bir süratle, düşmanları gözlerini karartacak şekilde dönüp uruyor, aynı zamanda bir yandan da ateş ediyordu. Çünkü onun için tehlike oktu. Ne tarafa ateş etse onun için mutka bir düşmanını vurmak umudu vardı.

Nihayet, düşman uçaklarından biri vuuldu ve alevler içinde tepesi aşağı düşmiye başladı.

Fakat bu sırada bizim kahraman uçman, birdenbire, ortada bir beşinci düşman uçağının daha belirdiğini gördü. Sandüşen tayyarenin yerine havadan bir enisi bitmişti. Bu uçağın, ötekilere yarımcı olarak geldiği anlaşılıyordu.

Bu uçak hepsinden yukarıda bulunuyor Şeytan uçmana arkadan ateş açmıya azırlanıyordu. Şimdi bizim kahraman ateş arasında kalmıştı.

Fakat, biran olsun:

— Ne yapacağım? diye düşünmüyordu.

Çünkü onun aklında yalnız ve yalnız, düşmanlarile çarpışmak vardı. Bu uğurda ölümü bile göze almıştı. Fakat mümkün olduğu kadar çarpışmak ve düşmanlarma elinden geldiği kadar zarar vermek istiyordu. İşte, ilk olarak üstünlüğü kendi kazanmış, uçaklardan birini düşürmüştü. Bu duruma göre kendisi galip mevkide bulunuyordu. Hal böyleyken ümitsizliğe kapılmak doğru olur muydu?

Önce, yine kendi ateşi önünde olan o üç uçağa ateşe devam etti. Ötekiler, bu tepeden inme fişek yağmuru altında sersemlemişler, geri dönüp de düşmanlarma ateş etmek cesaretini kaybetmişlerdi. Şimdi onlar sadece kaçmayı ve kendi başlarını kurtarmayı düşünüyorlardı.

İnsan bir kere cesaretini kaybetti mi her şeyi kaybetmiş demektir. Bu uçmanlar da korkuya kapılıp kaçmıya başlayınca çarpışmayı çoktan kaybetmiş bulunuyorlardı. Arkalarma ateş etmedikleri, hattâ bakmıya bile cesaret edemedikleri için, hepsi en can alacak yerlerinden birer kurşun yediler ve tekerlenip düştüler.

Şimdi Şeytan uçman bir tek düşmanla başbaşa kalmıştı. Onun üstesinden gelmek de işten bile değildi.

Tek kalan düşman uçağı önce, karşısındakine yukardan hücum etmek istedi. Fakat Şeytan uçman, ona karşı da aynı manevrayı yaptı: Birdenbire burnunu havaya kaldırarak yükseldi. Düşman uçağı aynı manevrayı birdenbire yapamadı ve aşağıda kaldı. Şimdi Şeytan uçman, yukarıdan aşağı ona müthiş bir makineli tüfek ateşi açtı. Sonra bir de bomba koyuverdi: Düşman uçağı, ortasına ateş düşmüş bir kav parçası gibi alev alarak parçalandı...

Kahraman uçman, bu çetin savaşı kazanmış ve kendisi hiçbir yara almadan, beş düşmanını yenmiş dönüyordu. Fakat henüz ödevi bitmiş miydi? Hayır, bitmemişti. O, kendisinden evvel düşman topraklarına akın yapan ve artık hayatta olmalarından umut kesilen arkadaşlarının öcünü almıştı. Şimdi onların ulaşmak istedikleri gayeyi yerine getirmek kalıyordu.

Gözü hiçbir şeyden yılmaz ve içinde çarpışmak, yurduna faydalı işler yapmak için büyük bir ateş kaynıyan genç uçman, önünde düşman topraklarını açılmış görüyordu. Çünkü, beş uçağın dönmediğini gören düşmanlar, onların büyük bir hava filosu ile karşılaştığını düşünüyor ve yeniden uçak göndermiye cesaret edemiyordu.

Bizim uçman, bu sefer de gayet güzel bir plân kullandı: Evvelâ, görülemiyecek kadar yükseğe çıktı, bu yükseklikte uzun müddet uçtuktan sonra birdenbire alçaldı: Düşman hava alanlarının üzerine gelmişti. Burası, dört bir tarafı yüksek dağlarla çevrili bir düzlüktü. Şeytan uçman düşman hava alanlarının, yapılan o kadar keşif uçuşlarına rağmen bir türlü nerede olduğunun öğrenilemeyişini şimdi anlıyordu: Kendisinden önce keşfe çıkan uçakların hiçbiri onun kadar yükselmemiş ve dağların eteklerinden geri dönmüşlerdi. Oysam ki kendisi çok yükseğe çıkıp dağları aşarak öbür tarafa alçalmış ve düşman uçak alanlarını keşfetmişti.

***

Şeytan uçman, düşman uçak alanlarının fotoğrafını çektikten sonra kendi memleketine döndü.

Onu karşılayan komutan bu genç ve kahraman uçmanı alnından öperek:

— Varol, teğmen! dedi. Arkadaşlarının öcünü fazlasile aldın ve bize çok büyük bir zafer kazandırdın. Seninle aynı ülkü uğrunda hayatlarını veren arkadaşlarının ruhu şimdi gökyüzünde rahat edecektir.

Bu başarı üzerine üsteğmen rütbesine yükselen kahraman uçman yeni yeni zaferler kazanmıya hazırlanıyordu.

Eğlenceli sorular

1 — Pencereden bir yumurta atacaksınız. Kırılmadan üç metre düşecek. Bu nasıl olur?

Yumurtayı dört metreden atarsınız. Kırılmadan üç metre düşer, ondan sonra kırılır.

2 — Bir lâstik topu bütün kuvvetinizle fırlatacaksınız. Hiçbir yere çarpmadan geri gelecek. Bu nasıl olur?

Havaya atarsınız.

3 — İki baba ile iki oğul ava gittiler. Hepsi birer bıldırcın vurdu. Fakat vurulan bıldırcınların sayısı üçtü. Bu nasıl oldu?

Hakikatte üç kişi vardı: Bir oğul, Onun babası ve babasının babası.

AFACAN'la Başbaşa

Sevgili Afacan kardeşlerim,

Birkaç haftadır, sizlere, çok yazı okutayım ülküsile başbaşa kalamadık. Bugün, içimde sizinle konuşmak özlemi bir ateş halini almasaydı yine küçük bir sütunu bu sayıda çalmak istemiyecektim. Bir çok arkadaşlar, mektup mektup üstüne gönderip Afacanda çıkmasını istiyorlar. Şimdilik çıkmıyacak ama, elbette onların da çıkma günü gelecektir.

Sevgili kardeşlerim,

Önce sizden 9 ve 12 nci sayıdaki iki yanlışlıktan dolayı beni bağışlamanızı diliyorum. (Gelecekte neler olacak ve Tarzan romanlarımızı takip edenler ileride önce 10 uncu sayının sonra 9 uncu sayının ilk ikinci sahifelerini okumalı dırlar. Bu tamamen makinecimizin hatâsı suçumuzu, bu sayıda size (Bay Tekin) i renkli olarak vermekle bağışlatmış olmuyor mu?

Avcı Bay Tekin, size her hafta bu sahifede eski heyecanlı okuyuş günlerinizi hatırlatacaktır. Şimdilik bunları koyuyoruz. Fakat size şunu söyliyeyim ki İngiliz çocuklarının dilinde (Jim Jungl), Fransız çocuklarının dilinde (Guyl' Ec lair), Amerikan çocuklarının dilinde (Flash Gordon) adını alan (Bay Tekin) in yeni serüvenleri onun yaratıcı ressamı (Alexi Raymond) un fırçasından taze taze çıkmış olarak yakında tayyare ile elimize gelmiş bulunacaktır. Eğer bu tayyare Pasifiğin enginliğinde bir hava muharebesine rastlamazsa Basra ve Mısır yolile elimize gelmiş olacaktır. Ve o zaman (Avcı Bay Tekin) size (bu harbin serüvenlerini) anlacaktır.

Bu harbin ...se...rü...venle...riii...

İşte, hepinizi merakta bırakacak hikâyeler.. Sevgili Afacan kardeşlerim, 13 üncü sayımızdan başlıyarak biz size her hafta (Bu harbin hikâyeleri) adı altında gerçek olayları birer hikâye halinde vereceğiz. Bu hikâyeleri bugün dövüşen iki tarafın gazetelerinden toplamaktayız. Tarafsız bir devlet olduğumuz için Afacanda yalnız olayları olduğu gibi göreceksiniz. Bu hikâyeler hakikî oldukları için size çok büyük heyecan verecek, daha henüz filmlerde seyremediğiniz harp sahnelerini şimdiden gözlerinizin önünde canlandırmış olacaktır.

Şimdilik Allahaısmarladık

Her zaman sizin: AFACAN

DİYANA
GİZLİ POLİS
DİYANA DURUNUZ. SİZE SÖYLEYECEKLERİM VAR..
?
ŞU KÂĞIDA BİR BAKINIZ.. BU ADAMI TANIYOR MISINIZ?
EVET. BUNUN SIRLARI NERESİNDE
İŞTE.. MARTEN TABİİ BİR ÖLÜMLE ÖLMEDİ. VÜCUDUNUN HAKIKI MARTEN OLMADIĞINA EMİNİZ.
KOMSER BU İŞİN İNCELENMESİNİ İSTİYOR? ÂLÂ..
SİZİ BENİM UÇAĞIMLA GÖTÜRÜRÜM.
ÖLÜ BURAYA GETİRİLSE DAHA İYİ OLMAZ MI?
HAKKINIZ VAR. ONUN ÖLÜSÜNÜ YÜZBAŞI DEBRA BOM BOŞ BİR İZBEDE BULDU... VE...
İYİCE TETKİK ETTİĞİ ZAMAN ÖLÜNÜN TAHNİT EDİLDİĞİNİ GÖRMÜŞ..
BU İLK DEFA OLAN BİR İŞ DEĞİLDİR. MUMYA OLMASI İÇİN ASIRLAR LAZIM. HALBUKİ ONU İKİ SENE EWEL GÖRDÜM.
BANA İNANINIZ! BU İŞİ BİTİRMEDEN EWEL ONUN ÇOK GARİP HALLERİLE KARŞILAŞACAĞIZ!
ŞİMDİ ŞU GÖLE İNELİM. BELKİ KOMEDİDE BUR DAN BAŞLAYACA
HEY.. DİYANA SİZİ GÖRDÜĞÜME SEVİNDİM. GELİNİZ YENİ HAVADİSLER VAR..
BU SABAH ADANLARIN BANA GELEREK MARTENİN KANO KAYIĞININ ÇOK DOLU OLDUĞUNU GÖMÜŞLER.
GARİPTİRKİ BÜTÜN EŞYA YERLİLERİNDİ. SIKI BİR KONTROL YAPTIK HİÇBİR YERLİ EŞYA SATMAMIŞTI. BECKİ KAÇIYORLARDI..
YÜZBAŞI BU İZBEYİ GÖRMEK İSTERİM. NEREDE..
KANO İLE İKİ GÜ DE ORAYA VARILIR İŞTE HARİTA VE BİR KILVUZ. ŞAFA LA GİDİNİZ..
HERŞEY HAZIR DİYANA. YERLİ TİPA KANODA TEHLİKE ANLARINDA ONDAN YARDIM GÖRECEKSİNİZ.
YOLUN ÇÖLÜNDEN YÜRÜMEK DOĞRU OLURMU DERSİNİZ?..
TİPA HER ŞEYİ BİLİR..
İKİ SAAT SONRA.
BANA ÖYLE GELİYORKİ ÖĞLEDEN SONR. HEP BİZİ TAKİP ETTİLER.
BAYAN DİYAN BURASI KAMP İÇİN ÇOK İYİ..
YANAŞALIM.
BU GÜRÜLTÜYÜ İŞİTTİNİZ Mİ?
!
TİPA ONU GÖRMÜŞ OLACAK.
BAYAN DİYANA, ÇOK FENA BİR İŞ RET.. GERİYE DÖN LİM. YERLİLERİN B MALARI ÖLÜM İŞAR
ARKASI VAR.

Avci BAY TEKİN SERÜVEN PEŞİNDE

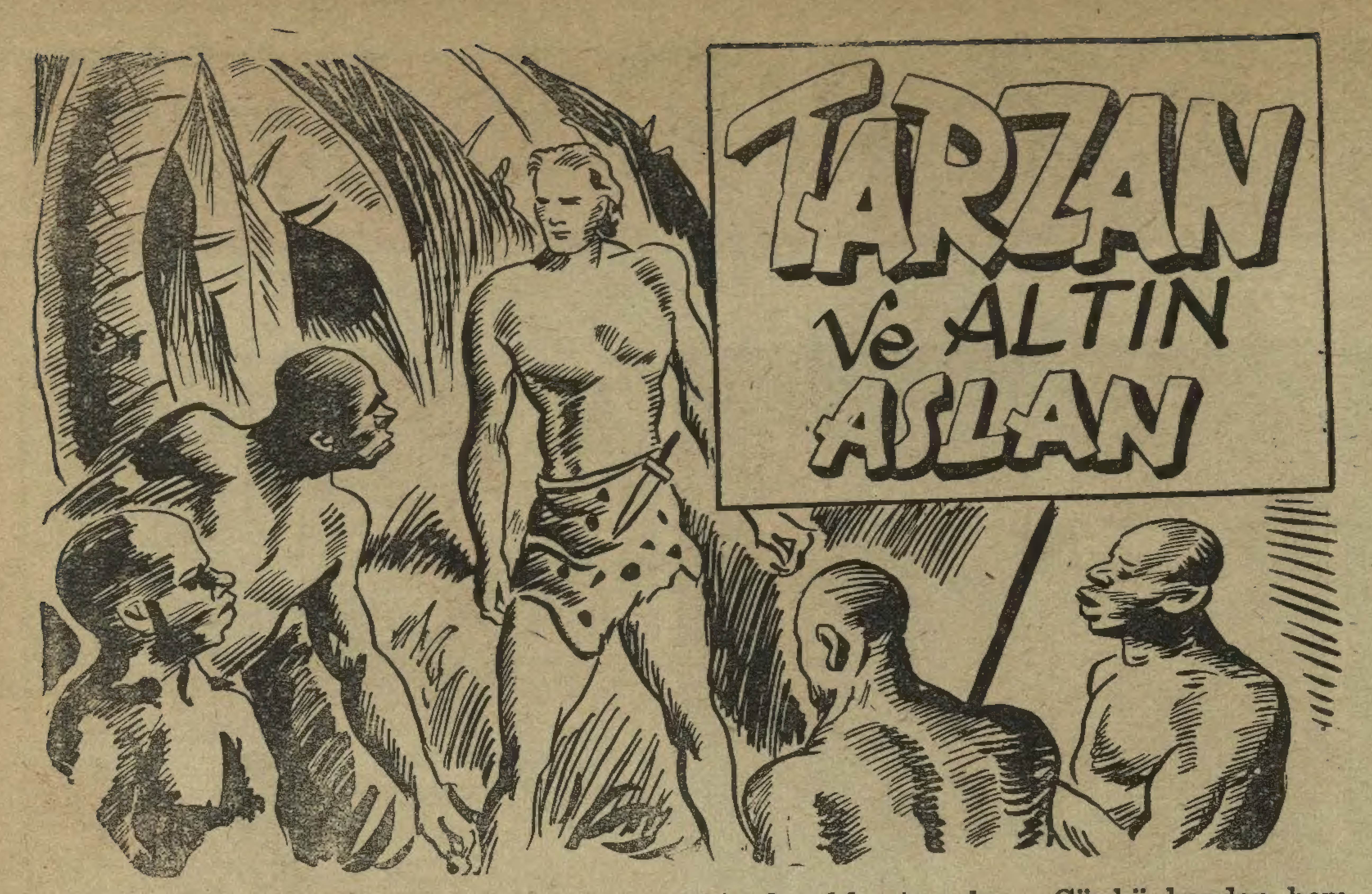

— Geçen sayıdan devam —

— Pek iyi! dedi.

Bu işi tek başına yapacağını anlıyordu. Tekrar köyün reisine doğru dönerek:

— Olup biteni Bolgani'lerin duymasına imkân vermiyecek bir şekilde hareket edecek olursam beni kendinize dost sayar mısınız? diye sordu.

Reis:

— Sayarız, diye cevap verdi.

— O halde sizden, yanımdaki kadını burada saklamanızı ve ben gelinceye kadar ona bakmanızı istiyeceğim, kabul ediyor musunuz?

Reis, gözlerini iri iri açarak dört bir tarafa döndürdü ve:

— Kadın nerede? diye sordu. Hiçbir tarafta göremiyorum.

Tarzan:

— Evvelâ siz bana ona bakacağınıza, onu iyi koruyacağınıza söz verin, ben onu şimdi getiririm, dedi.

Yerliler, Tarzan'ın hareketlerini beğenmişler ve onun güçlü kuvvetli oluşuna şaşıp kalmışlardı. O ne derse yapacak bir şekilde kendilerini onun tesiri altında hissediyorlardı.

Reisleri, Tarzana istediği şekilde söz verdi. Bunun üzerine Ormanlar kralı bir ağacın yanına doğru giderek La'ya seslendi.

Tarzanın seslendiğini duyan La ağaçtan aşağı atladı ve onların yanına geldi.

Tarzan siyah adamlara dönerek; La'yı gösterdi ve:

— İşte, dedi. Ben gelinceye kadar bunu muhafaza edin. Bir şey olacak olursa gider, Bolgani'leri bulurum, gorili sizin öldürdüğünüzü söylerim.

La Tarzana sordu:

— Beni burada mı bırakacaksınız?

Tarzan:

— Evet, dedi, fakat merak etmeyin. Fazla kalacak değilsiniz. Gayet kısa bir zaman için. Hiç korkmayın: Bunlar size bir fenalık etmezler. Çünkü benden hem korkuyorlar, hem de beni çok sayıyorlar.

La, endişeli bir sesle:

— Mutlaka geleceksiniz değil mi? diye sordu.

— Gelirim deyince gelirim ben, La. Buna güven!

Tarzan sonra yine siyah adamlara döndü ve onlara, kulübelerden birini temizlemelerini, içine yiyecek, içecek, koyup La-yı yerleştirmelerini emretti. Sonra:

— Unutmayın dedi, sizin hayatınız bu kadına göstereceğiniz harekete bağlı. Ona bir fenalık edecek olursanız hepinizi ölmüş bilin.

Tarzan goril ölüsünü sırtladığı gibi yürüdü. O koskoca hayvanı elma gibi kaldırmıştı. Onun bu kuvvetini gören yerliler hayranlıkla baktılar ve aralarında fısıldaştılar. Onlar da iri yapılı insanlardı ama, hiçbiri koca canavarı bir tutuşta sırtına vurup gidemezdi. Halbuki Tarzan, yalnız gorilin ölüsü altında dimdik yürümekle kalmıyor, aynı zamanda sıçraya sıçraya gidiyordu. Bir dakikada gözden kayboldu; ormana dalmıştı.

La, kendisine ayrılan ve içi düzeltilip hazırlanan kulübeye girdi. Dışarda konuşulanları dinliyordu.

Zencilerden biri:

— Bu kadını Bolgani'lere teslim etsek daha iyi ederiz, diyordu. Yanındaki erkek bir gorili öldürdü, kendisini yakalamak istedik, yakalayamadık. Ancak yanındaki bu kadını tuttuk, deriz. Numa memnun olur ve artık öyle sık sık gelip, bizim kadınlarımızı, çocuklarımızı almaz.

İçlerinden biri buna itiraz etti:

— İyi ama, dedi, o adam Bolgani'lerden daha kuvvetli. Böyle yapacak olursak onu kendimize düşman etmiş oluruz ki, onun düşmanlığı bence Bolgani'lerin düşmanlığından daha tehlikelidir. Sonra bir şey daha var: Acaba Bolgani'ler anlattıklarımıza inanacaklar mı? Ya, gorili siz öldürdünüz de kabahatinizi örtmek için böyle söylüyorsunuz, derlerse? Böyle di- yecek olurlarsa bir taraftan bu kadının erkeğini, öbür taraftan Bolgani'leri kendimize düşman etmiş oluruz.

Dışardaki gürültü böyle sürüp gidiyordu. Nihayet La dayanamadı, kulübesinden seslendi:

— Dikkat edin, sonra karışmam! Tarzan bir kere kızmıya görsün, size yapmadığını bırakmaz. Dev gibi kuvvetlidir o. Aslan Numayı gırtlağından yakaladığı gibi bir saniye içinde nasıl öldürdüğünü gözümle gördüm ben. Cesur, yılmaz v güçlü kuvvetli bir adamdır o. Biraz evvel siz de gördünüz: Gorili bir sırtlayışta nasıl götürdü! Dünyada Tarzan kadar kuvvetli kimse yoktur. Onun için, aklınızı başınıza toplayın, onu kızdırmamıya bakın, onu kendinize düşman değil, dost yaparsanız kazanırsınız.

La, Opar kraliçesine yaraşan âmirane bir tavırla konuşuyordu. kurumlu duruşu derinden gelen sesi yerlilerin üzerine b yük bir tesir meydana getirmişti. Ve he si durmuş, dikkatle dinliyordu. Kadın sözlerini bitirdiği zaman hepsi birden karşısında yerlere kadar kapandılar. anladı ki Tarzan'ın dediği doğruydu: adamların üzerinde korku meydana geti mek kolaydır.

Yabanilerin bu halini görünce La'nın içi ferahladı ve kulübeden yere sarkan yukarı çekti, yemişlerle karnını doyur kokulu otlardan yapılmış olan yatağa uzandı. Biraz sonra derin bir uykuya d mış bulunuyordu.

X UNCU BÖLÜM
İhanet

Opar vâdisinin kuzey batısında kamp kurulmuş ve ateş yakılmıştı. A ten dumanlar yükselirken, başında lanmış olan altı beyaz ve yüz kadar li, akşam yemeklerini yiyorlardı.

Yerlilerin suratları asık ve korku i de idi. Beyazların da tetikte bulunduk ve silâhlarını yanıbaşlarında tuttuk görülüyordu. Aralarında bir de kadın dı. Kaşlarını çatmış, biraz kızgın bir almıştı.

Bir aralık yanındaki erkeğe dönere

— Bluberle Estebanın yüzünden bu ya geldik, dedi.

İri yarı bir adam olan Bluber ala omuzlarını kaldırdı. Vücutça ondan a kalmıyan Esteban adındaki İspanyol ağzında dilini saklatmakla iktifa etti.

Bluber kadına:

— Ne yaptım ben? diye sordu.

— Daha ne yapacaksın. Hasisliğin zünden, az hamal tuttun. Ben sana de tim: Bize en az iki yüz kişi lâzım.. F sen, çok para gitmesin diye yüz kişi tun. İşte ne oldu, görüyorsun. Şu kişinin ellisi herbiri kırk kilo altın t mak zorunda. Geri kalan ellisi de iş mizi görmiye ancak yetişiyor.

— Daha var

FİL MEZARLIĞI

Afrikaya fil avına giden iki arkadaş, bir öğle üzeri, çadırlarında oturmuş, konuşuyorlardı. Günlerdenberi fil peşinde koşmaktan ve şimdiye kadar bir tane olsun fil bulup avlayamamış olmaktan o kadar usanmışlardı, artık canları bu konu üzerinde konuşmak bile istemiyor, başka şeylerden söz açıyorlardı.

Fakat, dervişin fikri ne ise zikri de odur, derler ya. Bizim o iki fil avcısından biri, lâkırdıyı dönüp dolaştırıp yine bu işe döktü ve arkadaşına dönerek:

— Ben, fil aramak için biraz daha ilerilere gitmek niyetindeyim, dedi. Sen ne dersin ?

Ötekisi:

— Ben şuradan şuraya bir adım bile atacak halde değilim, dedi. Hem üzerime

öyle de bir uyku bastı ki! Yatıp şöyle bir kestireceğim. Sen ne yaparsan yap.

Bunun üzerine, ayağa kalkmış olan avcı;

— Adamlardan birini ben yanıma alıyorum, dedi. İkisi de senin yanında kalsın, kıymetli uykunu çalınmaktan korursun. Hadi şimdilik Allaha ısmarladık.

— Güle güle.

Gözleri yeni bir ümitle canlanmış olan cesur avcı, çadırın kapısında bekliyen yerlilerden birine dönerek:

— Karabiber, dedi, gel sen benimle beraber.

Karabiber ismindeki zenci, çok sevimli bir adamdı. Hemen avcının yanına koştu ve onunla beraber yola düzüldü.

Çok gitmediler. Oraları pek iyi bilen Karabiber, avcıyı kısa bir yoldan, o zamana kadar görüp dolaşmadıkları bir yere götürdü ve çalılardan, kayalıklardan ibaret olan bu boşluğu göstererek:

— İşte, dedi. Fillerin bir de burada bulunmaları ihtimali var. Şu kayaların üzerine çıkıp dört bir yana bir baksak. Fil görürsen de kayaların arasından ateş etmek daha kolay olur.

Kayaların üzerine çıktılar. Fakat ilk gördükleri şey, fil sürüsü değil, bir insan sürüsü idi.

Avcı, ellerini gözlerinin üzerinde güneşe siper ederek ileriye baktı: Evvelâ, zincire vurulmuş bir dizi siyah insan gördü. Sonra bunların başında, zincirsiz yürüyen dört zenciyi ayırt etti.

Yanındaki Karabibere dönerek:

— Bunlar ne? diye sordu.

Karabiber:

— Esir sürüsü, dedi.

Sonra, avcının yine kendisine anlamamış gibi baktığını görerek anlattı:

— Bu yanlarda hâlâ alış veriş olur. Açıkgözler böyle zavallı kimseleri toplarlar, zincire vurup uzaklara götürürler, orada satarlar. Kendileri zengin olur, esirler ömürlerinin sonuna kadar eziyet çekerler.

Avcı düşünceli bir halle:

— Ya? dedi. Sonra kayalardan aşağıya atlıyarak onlara doğru gitmiye başladı.

Karabiber onu gömleğinin ucundan tutup çekerek:

— Ne yapıyorsunuz? diye sordu. Görmüyor musunuz, esirlerin başındaki adamların omuzlarında tüfekleri var. Sonra, biz iki, onlar dört kişi.

Avcı, ihtiyatla davranmak gerektiğini anladı ve Karabibere:

— Gel öyleyse, diye bir çalının arkasına saklandı.

Esirlerin başındaki adamlar onu görmüşlerdi. İçlerinden biri tüfeğini doğrulttuğu gibi ateş etti. Avcı kendi kendine:

— Ya? dedi, demek ilk ateşi siz ettiniz? O halde alın!

İlk elde vurmuştu. Can alacak bir yerinden kurşun yiyen zenci yere yuvarlandı. Onun düştüğünü gören üç arkadaşı çalıları siper alarak ateşe başladılar.

Avcı, böyle saklı bir halde çarpışmanın tatsız olacağını düşünerek birden bir karar verdi. Elindeki tüfeği Karabibere vererek:

— Sen burada gizlen ve arada bir ateş et, dedi. Ben bak onlara ne oyun oynıyacağım.

Tüfeğini zenciye verir vermez kayaların üzerine sıçradı ve oradan dolaşarak, esir tüccarlarının tam üzerlerine gelen bir yerden aşağıya atladı ve onların üstüne tepeden inme bir hücum yaptı.

Şaşıran zencilerden birini bir yumrukta yere serdi. İkincisi tüfeğine davranırken onu da bir çelme ile yere yıktı. Sıra üçüncüye gelmişti. Fakat avcı ona doğru atılırken zenci daha atik davrandı ve silâhını çekti. Bereket versin, tüfeğinde kurşun kalmamıştı. Bunun üzerine zenci, tüfeğini yere atıp ellerini yukarı kaldırdı.

Bu sırada, avcının biraz evvel yere serdiği zencilerden biri kendine gelmiş ve teslim olan arkadaşının üzerine atılmıştı. Elinde de belinden sıyırdığı kaması vardı.

O zaman avcı, yerdeki tüfeklerden birini alarak bu adama ateş etti ve onu yere sererek ötekinin hayatını kurtardı.

Kurtulan zenci, o sırada yanlarına gelen Karabiberin anladığı bir dille:

— Bu adam benim hayatımı kurtardı, benden ne dilerse yaparım, dedi.

Avcı, Karabiberin çevirdiği bu sözleri duyunca gülümsedi:

— Benim dünyada şimdilik bir dileğim var, dedi. Bana, nerelerde fil bulunacağını söylesin; başka bir şey istemiyorum.

Esir tüccarı, Karabiber kendisine avcının bu dileğini söyleyince:

— Fillerin nerede bulunduğunu bilmiyorum ama, dedi, buralarda bir fil mezarlığı var, orasını biliyorum. Bu fil mezarlığı uğursuz bir yerdir. Bizim içimizde kimse oraya gitmek, hattâ yanından bile geçmek istemez. Ama, mademki bu adam benim canımı kurtardı, ben de ona iyilik etmek için hayatımı tehlikeye koyarım.

Biraz sonra, avcı, zenciden, fillerin mezarlığını öğrenmişti. Zencinin anlattığına göre, filler, öleceklerini anladıkları zaman

—Arkası 11 inci sayfada —

BOĞATUR BATU HAN

Yazan :

Rıza Çavdarlı

— Geçen sayıdan devam —

— Evet, dedi. Sen git! Azgın, korkulmıyan Türk ordusuna İran topraklarını çiğnetmemek için bütün hazinelerimi al, beraber götür!.. Hakanın ayakları dibine koy! Ve de ki maksat kızı almak idiyse, onu zaten almış, kız elinde bulunuyor! Şimdi de benim kendisine gönderdiğim hazineleri alsın!. Savaş davasından vaz geçsin!

Karar verilmişti. Bir taraftan Vezir, bütün İran hazineleri yanında olduğu halde, Türk Hakanına gönderilirken, diğer taraftan da Fars kuvvetleri, her ihtimale karşı hududa yığılacaktı.

Şahın en güzel iki cariyesi de bu hediyeler arasında bulunacaktı!. Belki böylece güzel Evdoksiyanın Hakan üzerindeki tesirinin yokedileceği zannediliyordu. Bunu da kurnaz olduğuna inanan Vezir ortaya atmıştı. Artık medet hazinelerle İran sarayının iki dilberinden beklenilmekte idi!

***

İmparator Batu han, Evdoksiya, süslü saltanat çadırının önünde, zevk ve neşe içinde sabah kahvaltılarını ediyorlardı.

İki genç birleşeli, mesut hayatın içine atılalı tam iki ay olmuştu. İki ay; zevk, huzur, saadet içinde, her gününü güllerle, neşelerle süsliyerek geçmişti.

Evdoksiya bu geçen günleri unutuyor, bunların varolduğunu hesap bile etmiyor, yeni günlerin getireceği daha mesut dakikaları bekliyordu.

Batu han aşkla geçen iki ayı pek az buluyor, doyamıyor, iştahasının daha ziyade açıldığını hissediyordu.

Evdoksiya çotkan türkçe görüşmeğe, Batu aşkın kendisine söylettiği mısraları rumca okumağa başlamıştı. Birbirlerine daha ziyade bağlanmak hissi, onları birbirlerini daha derin anlamağa mecbur bırakıyor, görüşmelerini birleştirmeğe sürüklüyordu. İşte bunun için Evdoksiya, türkçeyi, Batu rumcayı öğrenmişti.

Herakliyosa gelince, o, damadını tam bir evlât gibi seviyordu. Batu han, Evdoksiyanın kolları arasından kurtulup da kendisini babasına hasrettiği zamanlar, artık yakın bir gelecekte taarruza gecek ordusunu hazırlamakla uğrasır, her uğrasmasında yakın günün zaferine büyük bir iman ile inanır:

— Baba, derdi. Bütün arzularımız yerine getirilecek. Bizansa sanlı zafer bayrakları önümüzde olduğumuz halde gireceğiz.

Heraklios bundan memnun:

— Oğlum, derdi. Seni yalnız kendime damat etmedim, Bizansın tacına, tahtına da varis kıldım. İmparatorluğumun mirasını senden ve kızımdan başka kim alacaktır?..

İşte o sabah da, altın tekerlekleri ile bir araba her yere giden billûr masanın başında çaylarını içerlerken bunları düşünüyorlar, bunları konuşuyorlardı.

Evdoksiya nedense bu görüşmeleri hiç sevmezdi. Her vakit, savaşın başlamak üzere olduğunu işitir işitmez, bir iğrenme ile tiksinir, bir isyan ile bütün tüyleri ürperir, bilmediği, anlayamadığı bir hissin küçük kalbinde uyandırdığı bir korku ile titrerdi.

Heraklios:

— Artık bir hafta sonra taarruza geç- memiz icap ediyor değil mi oğlum?..

Diye sordu. Batu han:

— Belki baba, dedi. Daha evvel geçe- riz. Karşımızda Türk Azerî kuvvetlerini bulunmıyacağına eminim. Aldığım iyi ha- berlere göre, İranın garp orduları kuma- danı Zal, Şaha, Türklere karsı silâh ç- kemiyeceğini söylemeğe gitmiş!

Bu haber Herakliosu sevindirdi. Çünk- o, Zal'ın ne müthiş, ne aman bilmiyen b- savaşçı olduğunu pek iyi bilirdi. Memn- rahat bir nefes aldı:

— Müthiş bir düşmandan kurtulduk-

Dedi.

Fakat Heraklios, genç damadına ... kesten fazla itimat ediyordu. O, Batu h- nın birkaç tane Zal değecine de emni- Ve hemen gülerek şunları ilâve etti:

— Sen varken onun bulunmasının ... bir ehemmiyeti olmazdı ya...

Batu han çok acık ve dürüst bir in- olduğu için, hiç de komplimana aklı ... mezdi. Herakliosun kendisini methe- sözüne cevap vermiyerek anlatmağa ... vam etti:

— Bilmem dikkat ettiniz mi? Ka- mızda toplanmağa başlayan İran ord- tamamile İranın aşağı kısmından gel- miş olan Farslardır. Evvelce hu- bekliyen Türk kıtaları geriye çekilm- onlardan kalan boşlukları bunlar dol- maktadırlar. Bu da yanlış bir habe- madığımızı gösteriyor.

Evdoksiyanın canı büsbütün sıkılm- başlamıştı. Âdeta babasına kendi- valnız bırakmadığı için kızıyordu. O ... zaman sevgili Batusu ile aşktan gö- mek, aşktan bahsetmek isterdi. Da- bir tavırla ayağa kalktı:

— Yine mi savaş!

Dedi. Heraklios ciddî bir edâ ile c- verdi:

— Kızım biz buraya gezmeğe, hav- ğiştirmeğe gelmedik! Karşımızda bir ... man bulunuyor, o düşmanın her h- karşı tedbirler almak zorundayız.

Sonra tekrar Batuya döndü:

— Oğlum, dedi. Hâlâ hücumun ilk ... fa süvariler tarafından yapılması fi- de misin?

— Evet baba... Bunu hiçbir zama- ğiştirmedim ve değiştirmiyeceğim.. ... ilk hücum bize ilk zaferi kazandırac- Siz Türk süvarisinin talimlerini g- nüz. Bunlar talim esnasında ne işele- vaşta da öyledirler. Atın yüzünü gö- miş, merkepten aşağıya inmemiş Fa- bu süvarilere ne kadar karşı koya- ler?

Biraz durdu. Fakat çok genç olm- rağmen savaş hususunda, Herakli- daha ziyade söz söylemeğe haklı bi- san gibi ilâve etti:

— Daha v-

Afacan Bilmece Kuponu

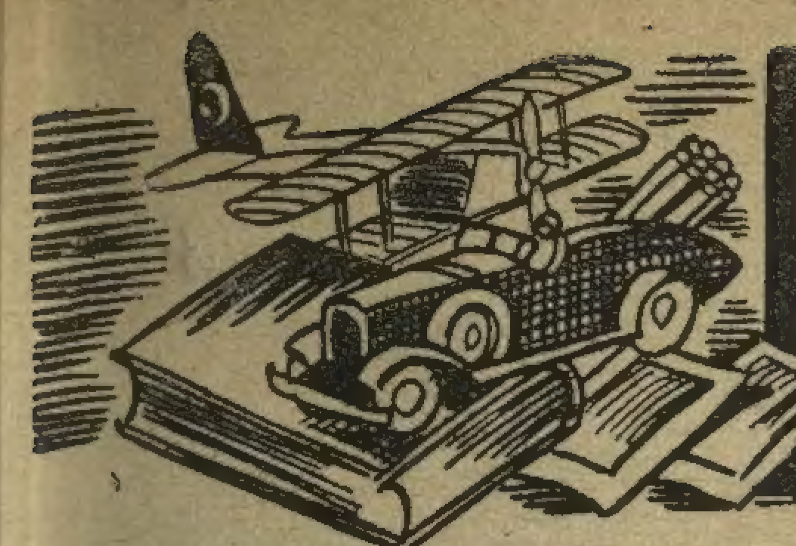

KAZANANLAR

8 inci sayı bilmecenin çözülü: **«Okulumuz açılıyor» idi.**

Kazananlar

1 — Nâfiz belediye zabıta memuru Hüseyin elile Bandırma; Para nasıl kazanılır kitabı. 2 — Davut Lüleci Hendek cad. Hacı Sait Ap. No. 126-8 Galata İstanbul: Türk çocuklarına şiirler kitabı. 3 — Cahit Atatürk cad. Sarı So. No. 11 Bursa. Baykuş manzum piyes. 4 — İlhami Saman pazarı İstiklâl M. Örtmebaş So. No. 3 Ankara: Masal kitabı.

Diğer muhtelif kitaplar kazananlar

5 — Danyal 6 Eylûl M. Yumak So. No. 20 Balıkesir; 6 — Faruk matbaada yazıcı Antalya; 7 — Mehmet berber Salih Tuna yanında No. 36 Muğla; Vedat Beyoğlu orta okulu sınıf 3 İstanbul; 8 — Enis T. C. Ziraat bankası veznedarı Şevki oğlu Manisa; 9 — Nuri Antalya anbarı muhasebecisinin oğlu Samsun; 10 — Mehmet baytar müdürü elile Sinop; 11 — Osman Abidei Hürriyet cad. istasyon Ap. kat 2 Şişli İstanbul; 12 — Faruk Uzunçarşı No. 16 kumaşçı Osman elile Bursa; 13 — Kemal Ulu Gazi M. Kaplanoğlu So. No. 6 Samsun; 14 — Mansur Fevzi paşa cad. No. 3 Fatih İstanbul; 15 — Rıza yabancı diller dersanesi No 1 Beyazıt İstanbul; 16 — Kemal Akbaş M. Eylûl So. No. 15-19 Ankara; 17 — Taci mahkeme müşaviri İsmail Aksoy elile Bandırma; 18 — Arif Şen manifatura Tecimevi Edremit; 19 — Haydar Cirithane So. No. 13 Cağaloğlu İstanbul; 20 Necdet Osmaniye cad. Dar So. No. 3 Samsun; 21 — Erdoğan hastahane cad. No. 5 Edremit; 22 — Sami Lâmartin cad. No. 23-3 Taksim İstanbul; 23 — Mesut Harici Maltepe cad. No. 20 Topkapı İstanbul; 24 — Adnan Selimiye Kavak iskele cad. No. 10 Üsküdar İstanbul; 25 — Sevinç Anafartalar Konak So. No. 8 Ankara;

Birer güzel resim kazananlar

26 — Nail Bağlar cad. No. 23-A 2 Eskişehir; 27 — Halûk avukat Mehmet Besen oğlu Bilecik; 28 — Şükran Karşıyaka Celâl bey So. No. 3 İzmir; 29 — Yalçın Doğan otelinde Ankara; 30 — Hasan İsmet paşa M. Delliler So. No. 84 Ankara; 31 — Madelet Sedbaşı İpekçilik cad. Küküçük aralık No. 13 Bursa; 32 — İrfan Ebusema M. Çelebi So. No. 4-1 Bursa; 33 — Necdet Sinan paşa Neccar zade So. No. 16 Beşiktaş İstanbul; 34 — Ziya ve Ümit kardeşler Sivasiler So. No. 12 Bursa; — 35 — Necmeddin saatçi Abdullah elile Trabzon; 36 — Mustafa Yeni mahalle Kandilli cad. No. 81 Anadoluhisar İstanbul; 37 — Kemal İstiklâl okulu sınıf 5 No. 301 Merzifon; 38 — Hüseyin Atatürk M. Eski mahkeme So. No. 15 Çanakkale; 39 — Oresti Tulumba So. No. 15 Galata İstanbul; 40 — İsmet Maltepe Keresteciler No. 3 Kartal İstanbul; 41 — Muazzez Karantina İnönü cad. No. 582 İzmir; 42 — Fahri Sivrihisar cad. No. 122 Eskişehir; 43 — Selim Kız muallim cad. No. 44 Konya; 44 — Mustafa Azak zadeler hanında No. 12 Mersin; 45 — Savaş İsmet paşa cad. No. 57 Yenişehir Ankara; 46 — Fethi Sivrihisar cad. No. 122 Eskişehir; 47 — Mürakettin ortaokul sınıf 1 B. M. Kemal paşa: 48 — Süreyya vilâyet matbaası mürettiplerinden Bolu; 49 — Ayten Doğancılar cad. No. 131 Üsküdar İstanbul; 50 — Şahap Açıkgöz So. No. 23 Cerrahpaşa İstanbul; 51 — Güzin Yenimahalle Göksü cad. No. 59 Anadoluhisar İstanbul; 52 — İsmail Karataş erkek hamamı No. 10 Çankırı; 53 — Çetin Lise cad. İkilik So. No. 4 Balıkesir 54 — Hayreddin Malta Akdeniz cad. No. 10 Fatih İstanbul; 55 — Orhan T. C. Ziraat bankası müdürü oğlu Eskişehir.

Fil mezarlığı

— 9 uncu sayfadan devam —

ortadan kaybolur ve ölülerini kimseye göstermemek için, gizli bir yere gidip son nefeslerini orada verirlermiş.

Avcı bunu duyunca sevinçle:

— O halde, dedi, orası şimdi fil ölüsü doludur! Bizim de aradığımız zaten diri fil değil, fillerin dişi. Onları bulursak zengin olduk gitti demektir!

Bundan sonra avcı evvelâ arkadaşının bulunduğu yere gitti, onu uyandırarak:

— Kalk! dedi. Hazine bulduk!

Ötekisi uyku sersemliği ile:

— Ne hazinesi? diye sordu.

— Fildişi hazinesi! Çabuk kalk gidelim.

Yolda ona bu fil mezarlığının nasıl bir yer olduğunu, zenciden öğrendiği gibi anlattı.

Biraz sonra, esir tüccarı onların fil mezarlığına götürmüştü. Burası, kayaların arasında kuytu bir yerdi ve baştanbaşa ölmüş, etleri çürümüş, kemikleri kalmış fil iskeletleri ile doluydu.

İki arkadaş sevinçle birbirlerinin boynuna sarılırken, orasını bulan avcı:

— İşte, dedi, sen uyurken ben boş durmadım ve macera aramak isteyişimin mükâfatını gördüm.

İki avcı, bulduklarl fildişlerini, kurtardıkları esirlerle şehre taşıdılar, onlara bu emeklerine karşılık para verdiler ve fil dişlerini satarak para kazandılar.

Bilmece

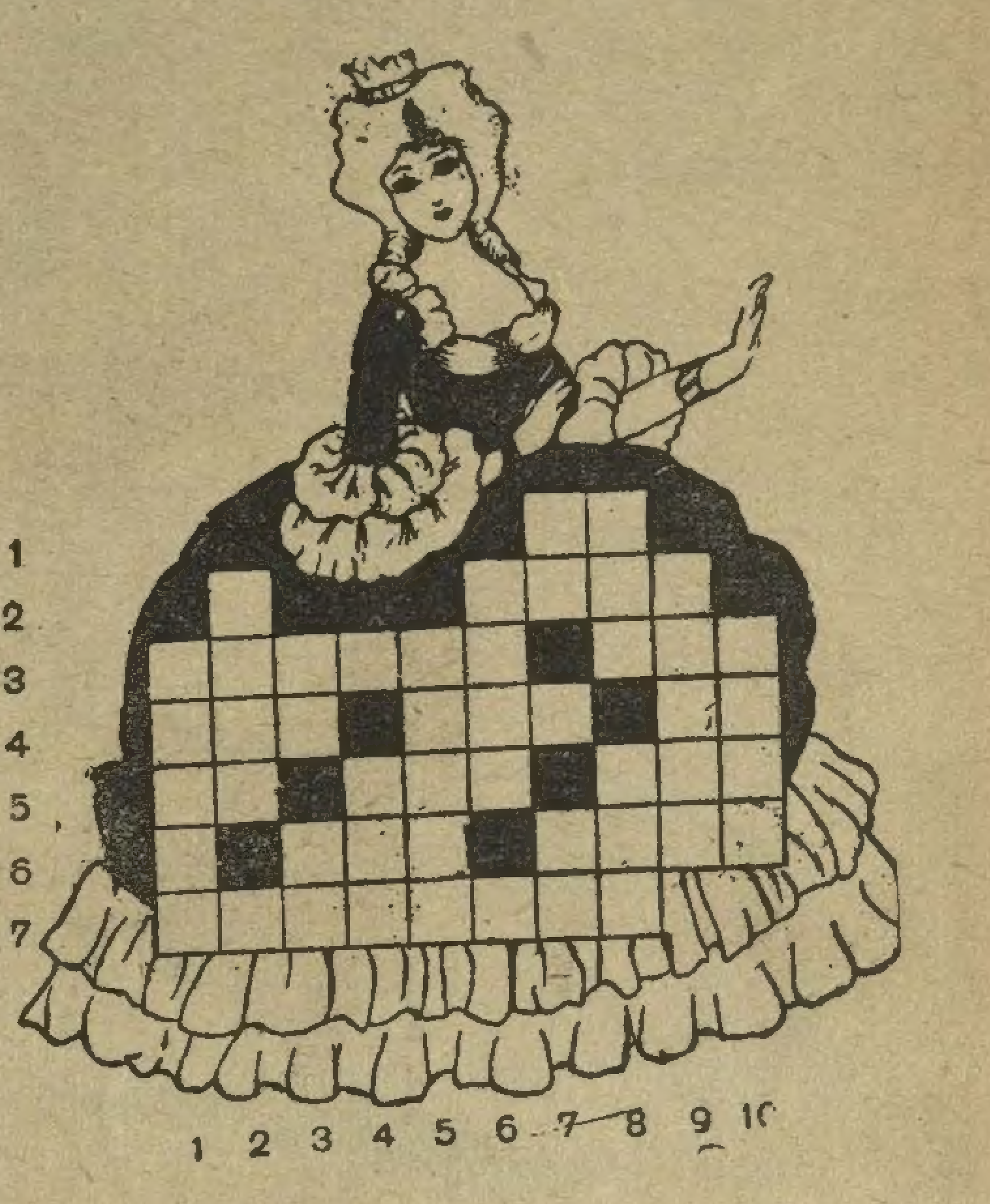

Soldan sağa: 1 — Gök güneşi. 2 — Toprak bitiği 3 (a) pirincile meşhur bir Hint şehri 3 (b) bulut dumanı. 4 (a) — Dördüncü Arap halifesinin adı. 4 (b) Tanrı, 4 (c) büyük annenin yarısı. 5 (a) Esinin ilk iki harfi, 5 (b) geçen mevsim 5 (c) bir göz rengi. 6 (a) — Yemek konulan şey, 6 (b) ad. 7 — Dudağı yarık av hayvanının adını taşıyan bir memleket.

Yukarıdan aşağı: 1 — Mermi kovanında bulunur kara şey. 2 — Boş değil. 3 — Soru eki. 4 — Kuru değil. 5 — Dört tekerlekli taşıt. 6 — Kış sabahı soğuğu. 7 (a) — Balık tutar, 7 (b) — Memleket. 8 (a) — Keder, 8 (b) — İsyan eden. 9 — Japonya ile savaşan ırk. 10 — Japonların aldığı bir memleket.

DİKKAT: 1 — Derginizi kesmeden bu resmin kopyesini çıkarıp gönderiniz. Koleksiyonunuz bozulmasın.

2 — Bilmece kuponumuzu çözünüze ekleyiniz.

3 — Zarfı açık bırakınız, üstüne 60 paralık pul yapıştırınız.

4 — Müddet bir aydır.

5 — 50 kişiye muhtelif hediyeler verilecektir.

ABONE

SENELİĞİ :	400 Kuruş
ALTI AYLIĞI:	200 Kuruş
ÜÇ AYLIĞI :	100 Kuruştur.

Yabancı memleketlere iki mislidir.

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Ö. Lûtfi TARHAN

MÜESSİSİ:
M. Faruk GÜRTUNCA

Çıkaran: Ülkü Kitap Yurdu
Ankara caddesi No. 72
Basıldığı yer: ÜLKÜ MATBAASI

ASLAN PRENS
ASLAN PRENS ŞÖVALYE OLABİLMEK İÇİN ÖNCE BİR ATA İHTİYACI OLDUĞUNU ANLIYARAK VAHŞİ BİR AT YAKALADI VE ATIN GEMİNİ VURDUKTAN SONRA AYAKLARINI ÇÖZDÜ.
1
2
PARASI OLMADIĞI İÇİN GENÇ PRENS EĞR EĞER TAKIMLARINI KENDİSİ YAPACAKTI.
3
GENÇ PRENS TARAFINDAN YEDİRİLEN VE SU İÇİRİLEN TAY HEMEN HEMEN ONA ALIŞMIŞTI.
4
UZUN ZAMAN SABIRLA ÇALIŞAN PRENS VAHŞİ TAYA GEM VE EĞER VURDU.
5
TAYA İLK BİNİŞ OKADAR TALİHLİ OLMADI.
6
FAKAT GENÇ PRENS CESARETSİZLİĞE KAPILMADI.
7
SUVARİ VAHŞİ ATIN ÜZERİNDE EN TATLI VAKİTLERİNİ YAŞIYORDU.
8
YAZIN SONLARINA DOĞRU TUHAF BİR ŞÖVALYE SAHİLDEN UZAKLAŞARAK DÜNYAYI ZAPTETMİYE KARAR VERMİŞTİ.
-ARKASI VAR-